

ఏటుకాడు

ఇంగీ పదిరోజులూ ఏసోబు దగదగా ఎలిగిపోతాడు. ఏడాది పొడుగునా కుంటి కుక్క మాదిరి ఏటుకాలేసుకొని¹ తిరుగుతా, యీళ్ళనూ వాళ్ళనూ ఎంగిలి బీడీలు అడుక్కొంటా వుంటాడు. ఇదో.... యీ పదీ పన్నెండు రోజులూ మాత్రం ఏసోబు పరాక్రం సెప్పతరం కాదు. శివరాత్రి, ఉగాదీ సందున ఆకాసెంలో ఆ పొద్దు² గదా కండ్లు సెదిరేట్టుగా కనపడ్తాంటాదే అట్ట ఏసోబు కూడా ఉగ్రంగా³ వుంటాడు. ఏడాదంతా ఇంట్లో పెండ్లానికీ కోడండ్లకూ బయపడే ఈ రోన్నాళ్ళూ ఏసోబున్నూసి వాళ్ళు బయపడ్తారు. “ఏంపంగుజేసి ఆల్చిపోయినావని పొద్దుబారెడెక్కే దాకా గోడకు నిగడదన్ని పండుకోనుండావు.... లెయ్యశా” అని, ఏసోబు పెండ్లాం మరియు సేత్తో అంటే సేత్తో, కాల్తో అంటే కాల్తో జాడిచ్చి లేపేది. ఇప్పుడట్ట లేపడానికి జంకుతాది. మాపటేల మామ కల్లాల్లోంచి ఇంటి కొచ్చేతలికి కోడండ్లు ఉడుకు నీళ్ళు లడీ జేస్తారు పోసుకోడానికి.

ఊళ్ళో పెద్దోళ్ళంతా యీ పది రోజులూ ఏసోబు ఇంటి సుట్టూ తిరుగుతాంటారు. ఏసోబు నిద్దర లేయకముందే అతగాని కొట్టం కాడికి పోయి “ఏలుకోరా ఏసోబూ” అని మేలుకొలుపు పాడతాంటారు. “మరియమ్మా, మనవాడు నిద్దర లేసినాడా” అని మరియుదగా అడిగి.... “అవులే వాముల మీంద పనంటే మాటలా ? పుల్లిక⁴ జేసుంటాది” అని కనికరం జూపుతారు. అప్పుడు మరియు మొగున్ని తట్టి ‘ఇదో లేయ్, లేయ్యే’ అంటూ పలానా ఆయనొచ్చినాడని సెపుతాది ఏసోబు మూల్గుతా యిసుక్కొంటా ‘ఏందే నీ....’ అని పెండ్లాన్నీ ఆ వచ్చినాయన్నూ కలిపి తిట్టినట్టు తిడ్తాడు. బయటున్న మనిషికి ఇనబన్నా సేసేదేం లేదు. “దగ్గుతాబోతే సొంటి పిరెమేమరి” అనుకొని సవరిచ్చుకొని, యినపడనట్టుంటాడు. ల్యాకపోతే, సొంటి పిరెమాయెనే అని కంటికి సొంటేసుకుని ఏడిస్తే కంటి సేటు కర్చు సేటు.... అంతేగదా !

ఉత్తప్పుడయితే యాన్నన్నా దావన ఎదురై ఏసోబు ఒక తుంట బీడీ అడిగినా “పోరా నా కొడకా ! నీకు పొద్దున లేసిన కాన్నించి బీడీలు యాడిచ్చేది” అని తిడ్తారు. ఇప్పుడయితే బీడీలేంది సికిరేట్లు తెప్పియ్యమన్నా తెప్పిస్తారు. సిల్మాకు పోవాల లెక్కియ్యమన్నా లేదన్నేరు, “మా పని అయినాక పోరా నాయనా” అని బంగపోవాల. “పొద్దంతా పన్నేసేతలికి మాసిటేలకల్లా వాళ్ళు నొప్పులేస్తాయి” అని ఏసోబు అంటే, పని అయిపోయినోడు సయిగ్గాకుండా వుంటాడు గానీ మరుసట్రోజు పనున్నోడు పరిగెత్తి పోయి సారాయి పంపియ్యాల ! ఏసోబు పెండ్లామో, కోడండ్ల అంతకు ముందు కూలి ముంతలు బాకీ వున్నాసరే పట్టుకోరు. ఏసోబు కూలి ఇరవై రూపాయిలూ వామి దిగేసరికి.... ‘యిదో సామీ’ అని ఇచ్చి తీరాల. ఏసోబు మాంచి ఏటుకాడు.

వాని సెయ్యి బడిన వామి ఎన్నేండ్లున్నా సెడదని అందరూ అంటారు. ఏసోబు గాక ఇంగా ఇద్దరు ముగ్గురు ఏటుకాళ్ళు ఊళ్ళో వుంటారు గానీ వాళ్ళంత మేలైన పనోళ్ళు గాదు. సిన్నా సితకా

1) ఒక కాలు కొద్దిగా ఈడుస్తూ నడవడం 2) సూర్యుడు

3) ఉగ్రంగా 4) స్నానానికి 5) అలసట

వాములయితే పరవాలేదుగానీ పెద్దయితే రోన్నాళ్ళకల్లా వారిగిపోయేట్టో, నడి వామిలో నీళ్ళు దిగేట్టో ఏస్తారు. అందుకే పెద్ద వాములోళ్లంతా ఎట్టనోకట్ట ఏసోబు సేతనే ఏయిచ్చుకొంటారు. ఏసోబు మళ్ళా మంచి సేద్యేగాడేం కాదు, ఉదరా బదరా సేద్యేగాడే. వాము లేయడంలో వాని పన్ననం⁷ సూడాల. వామి బద్రంగా యేయడమే కాక పనిలో మంచి సేతాళం⁸ జూపుతాడు. దండిగా మేత వుండే వామికి ముందు అంజనేయుని ఆకారం కనిపిచ్చేట్టు ఏస్తాడు. మేత ఇంగా ఎక్కువగా వుంటే రొండు వాముల్ని కలిసి వంతెన కట్టినట్టు జాయెంటుగా ఏస్తాడు.

“ఏసోబుకు రోంత జంబం⁹ వుంది గానీ వామి ఏసినాడంటే వానమ్మా నా కొడుకు వాడే ఎయ్యాల” అంటారంతా. పాత వాముల్ని జూసినా యిది ఏసోబు ఏసిందేనని కనిపెట్టొచ్చునంటారు. కల్లంలో వాడుంటే ఎక్కలేని వుశారు. మేత మోసే కూలోళ్ళను అదా మొగా అని సూడకుండా తిడ్తాడు. అందరూ నగుతారే కానీ కొట్లాడరు. తిట్టకుంటే ఏసోబు ఎట్టయితాడులే అన్నట్టుంటారు. అంటే, కూలోళ్ళలో వాళ్ళ వాళ్ళు ఎక్కువగా వుండడం కూడా ఒకట్లే. ఉత్తప్పుడు పానంబోయే వాని మాదిరిగా వుండే ఏసోబుకు ఏటుగాడై పన్నోకి దిగుతానే అంత వాడుపూ శకితీ యాన్నించీ వొస్తాయో తెల్లు. రొండు సేతుల్లో వామ్మింద నుంచీ జవురుకొని అందుకుంటా, సేతుల్లో కాళ్ళతో యాడి మేత ఆడ తొక్కుతా, సరి సేసుకొంటానే వుంటాడు. ఇంగో పక్క మేత రాలేదని ఎచ్చరిస్తా వుంటాడు.... అర్జనుడు గదా యుద్దెం జేసినట్టే అనుకో.

రొండు కండ్లతో ఆ పనివాటం సూసినోడు, “ఏందిరా యీడు పన్నోకి దిగినప్పుడు యిట్టా సేస్తాడు గదా, మల్లా ఏదాదంతా ఊరికెట్టావుంటాడబ్బా” అనుకోకుండా వుండడు. ఒక పారి మూలోళ్ల గోయిందరే వామి ఏసేతప్పుడు, కూలోళ్ళు కూకోని సంగటి తింటా వుండగా, ఆయనిదే అడిగినాడు. ఏసోబు సంగటి తినడం సాలిచ్చి, నగుతానే సుగిచ్చినట్టు - సెప్పినాడు. “గోయిందరెడ్డీ, నీకు మూడు కాండ్ల ఎద్దులుండాయి. అందులో రొండు కాండ్లు రోజూ సేద్యం సేస్తాయి, ఒక్కాడి నువు బండ ఈడ్చడానికి మేపే కోడలు గదా ! పందెవు కోడల్లో నువు రోజూ సేద్యం సేయిచ్చవు. ఒకేల నువు సేయిచ్చాలనుకొన్నా అయి సేయవు మామూలు ఎద్దులాల¹⁰ అయి ఎండకూ గాలికి తట్టుకోలేవు. బండ ఈడ్చడంలో వాటి బలం శౌర్రం సూడాల. అట్టనే సేద్యపు ఎద్దులు సచ్చినా బండను జానెడు గుంజలేవు, ఇయి సేద్యం జేయాల, అయి బండ ఈడ్చాల.... అంతే” అని సేతిలో అంతవరకూ వుంట సేస్తావున్న సంగటిని గుటుక్కున నోట్లో ఏసుకొనె.

ఒక రకంగా సెప్పాలంటే ఏసోబు ఏదాదంతా బతికినట్టుకాదు, సావును మోసుకొంటా వున్నట్టే. ఈ వాములు ఏసినన్ని రోజులూ మాత్రం బతికినట్టు. ఈ గ్యాపకమే ఏదాది బతుక్కు బలం. కరెట్టుగా సెప్పాలంటే ఉరువూ¹¹ సెయ్యనే సెయ్యడనికాదు, యాదో సేసినా యిట్టపడి కాదు, ఇది ల్యాక ! ఊళ్ళో వాళ్ళకు వాములేయాలైన యీ నాల్రోజులూ తన సుట్టూ తిరిగినా అవతల తన మొగం సూడరని ఏసోబుకూ తెల్లు. వాళ్ళు సూడక పోయినా తానేసిన వాములు తనను సూస్తాయి, తాను

6) గడ్డివాములు 7) పనితనం 8) నైపుణ్యం, శిల్పం

9) తలపొగురు 10) ఎద్దులవలె 11) బొత్తిగా

వాటిని సూస్తాడు, అది సాలు. కల్లాల్లో వాముల దిక్కు సూస్తే “ఏం ఏసోబూ నువ్వే గదూ మమ్మల్ని ఏసిండేది” అని అయి పలకరించినట్టుంటాది. ఏసోబూ నాయన సామేలు గూడా ఏటుకాడే గానీ, ఏసోబూ నాయన్ను మించిన కొడుకు అనిపించుకున్నాడు. వామి బిగిచ్చి దిగినాక, ‘ఎట్టుంది వామి’ అనడిగితే, రంబా ఊరవాసాల వుందనాల్సిందే ! ఏసోబూను ‘ఏసోబూ’ ! అని నగుతాపిలిస్తే ‘ఊ.....’ అని మూలుగుతాడు. ‘ఏంరో ఏటుగా’ అని ఎగతాలిగా పిలిస్తే నగుతా పలుకుతాడు. అట్టాటి ఏసోబూకు ఎన్నడూ ఎరగని దెబ్బ తగిలె. ఆ రోజు ఏసోబూ ఎంగటసామి వామి ఏసినాడు. పనంతా అయిపోయి అప్పుడు కూలోళ్ళు కళ్ళంలో ఆడాడ దుమ్ములో వున్న గడ్డిని ఒక సాటికి ఊడ్చుతాండారు. ఏసోబూ సిన్న కోడలు ఎనుముకు రోంత మేత కోసమని గంప సంకనేసుకోని వచ్చింది కల్లంకాడికి. గంప పెద్దదేం గాదు మల్ల సిన్నదే. ఈనడమ ఆమె పుట్టింట్లోళ్ళు ఆమెకు ఎనుమును దోలిచ్చినారంటలే. కోడలెచ్చిన గంపలో ఏసోబూ యింత గట్టి దురుముతాండంగా కల్లం గోడ మీద కూకోనున్న ఎంగటసామి కొడుకు వొల్లె¹² వూడి పోయేట్టు పరిగెత్తా వచ్చి, అమ్మనూ అక్కనూ తిట్టబట్టె. “నీ మొగుడు యీడ వామేసినాడని గంప తీసుకొచ్చినావా కులుకుతా?” అని ఏసోబూ కోడల్ను తిట్టె.

ఏసోబూ ఏం మాట్లాడకుండా గంపలో మేతను కల్లంలోనే కుమ్మరిచ్చి గంప కోడలికిచ్చినాడు. తలకాయ పైకెత్తుతానే అప్పుడే పూర్తిచేసిన వామికనపడె అరవై, డెబ్బయి బండ్ల మేతకు తక్కువుండదు. తలకాయ యీ పక్కకు తిప్పుకొందామంటే, తను నిన్నేసిన నారాయణరెడ్డి వామి కొండాల కనపడె. ఆ పక్కకు తిప్పుకుందామా అంటే మొన్నేసిన మున్నెడ్డి వామి పెద్ద గుట్టాల కనపడె. ఇంగ తలకాయ ఎట్టా తిప్పుకుండా వొంచుకొని కోడల్తోపాటు ఇంటికి నడ్సె. ఆకల్లేదని బువ్వ తినకుండా పండుకొనె. సగిరపొద్దున మరియాకు మెలుకువొచ్చి సూస్తే గోడకానుకుని కూకుని ఒకటే మొయిన బీడీలు తాగుతాండాడు. ‘యాన్నన్నా నొప్పిగా వుందా?’ అనడిగితే ‘అవు’ అనె. ‘యాడ?’ అంటే, ‘యాన్నని సెప్పేది?’ అనె నిదానంగా. ‘ఒళ్ళంతా నొప్పుల్లేసిందేమోలే’ అని మరియా అనుకొంది.

తెల్లవార్నాక “వామేయను రమ్మని నాగయ్యొచ్చినాడు.... లే” అని లేపితే “నేను పోను పో” అని ఆ పక్కకు తిరిగినాడు. “ఈ పొద్దు రాలేదని సెప్పమంటావా, ఇవరంగా సెప్పవేంది!” అని గట్టిగా అడిగితే, సివుక్కున లేసి కూకున్నాడు.

“ఇనే.... ఇనుమల్ల, ఇవరంగా సెప్తాండాయినను. యీ పొద్దే గాదు యే పొద్దు గుడకా నేను ఇంగ వాములేయను పోను” అని ఎర్రోని మాదిరిగా అర్సినాడు. అర్సి, వొనుకుతాండే సేతుల్తో పక్కనే వున్న తుంట బీడీల కువ్వలోంచీ ఒకటి తీసుకొని ముట్టిచ్చుకొని.... గోడకానుకొనె.

